

[Johan Nielsen.]

Lad mig dreje dette citat lidt og sige, at hvis blod er prisen for at være færing, så ved den almægtige, at vi har betalt den i dyre domme.

I det sogn, hvor jeg er født, viser ministerbogen over en årrække, at hver tredje mand er faldet i kampen for tilværelsen, det vil sige én af hver tre blev derude på det store hav. Dette har naturligvis ført med sig, at vi har flere enker og flere faderløse børn i forhold end nogen anden del af riget, og jeg skal derfor ærligt vedgå, at jeg blev ikke mindre end chokeret, da jeg for 6 år siden kom tilbage til mine fødeøer som præst efter nogle års ophold i København og erfarede, at man ikke havde enkepension på Færøerne.

På Færøerne har man fra arilds tid haft den skik, at når nogen forulykkede, det være sig på fjeldene eller på havet, så er det præstens opgave at bringe ulykkesbudskabet til den nærmeste familie. At dette under alle omstændigheder er en overmåde ubehagelig opgave, turde være indlysende, men dobbelt ubehageligt har det forekommet mig, når jeg, som det er sket, af enken har fået at vide, at hun har huset fuldt af børn, men hun har intet brød at give dem. Da er det sket, at jeg på trods af skriftens ord om ikke at sværge har svoret, at jeg skulle gøre alt, hvad der stod i min magt for at råde bod på denne uret. Derfor føler jeg det næsten som en personlig triumf, at mit parti har betroet mig den opgave at være ordfører angående disse lovforslag, hvorved den mest trængende del af det danske rige ligestilles med den øvrige del af riget.

Med hensyn til lovforslagene om folke- og invalidepension noterede jeg mig engang i foråret i et møde i Færøernes landsstyre, at daværende rigsombudsmand Niels Elkær-Hansen sagde, at på Færøerne havde man en del flere invalidepensionister end i den øvrige del af riget. Dette forstår jeg så overmåde godt, og dette kan jeg forklare. Jeg har selv delt lod med den færøske fisker. Dengang havde skipperen så at sige hals- og håndsret over os mandskab. Jeg har oplevet at skulle stå oppe og arbejde i 72 timer, d. v. s. tre døgn. Vi boede 15 mand i et lukaf på størrelse med et stort københavnsk hotelværelse, og i samme værelse skulle kokken lave mad til 25 mand.

Dér skulle vi tørre vort tøj, det var vor dagligstue, spisestue og soveværelse. Jeg regner med, at en tredjedel af dem, som i dag sejler med færøske skibe, har oplevet det samme. Er der så noget at sige til, at deres helbred svigter i en forholdsvis ung alder? Hertil kommer, at det moderne intensive havfiskeri, som vi i dag driver ved Grønlands og New Foundlands kyster, stiller så store krav til sine udøvere, at mænd, som har passeret de 50, ofte har vanskeligheder med at få hyre med de moderne skibe. Hvad skal man gøre ved disse mænd? Skal man lade dem sulte? Nej, det må man ikke ifølge grundloven, og foreløbig prøver vi at løse opgaven ved at give dem en slags folkepension, som de kan få som erhvervshæmmede. Jeg ved godt, at dette er ikke nogen ideel løsning, og vi har også andre planer. Hvis vi blot kan udbygge vort vejnet, vore havne, vor fiskeindustri, så kan vi sagtens beskæftige disse folk og flere til, men også dette er en opgave, som vi må løse i fællesskab.

Da disse lovforslag kun sidestiller Færøerne med den øvrige del af riget, da de er en ajourføring og faktisk det samme, som blev gennemgået i det høje ting i går, anser jeg det ikke for nødvendigt at gå i detaljer. Jeg skulle være glad, hvis de kunne blive gennemført uden at skulle gå i udvalg, og jeg føler personlig trang til at takke den højtærede socialminister, fordi han fortsat følger udviklingen op ved disse lovforslags fremsættelse.

Jeg kan tilsige mit partis fulde støtte til en hurtig og velvillig behandling.

Johan Poulsen: Jeg skal på baggrund af den tale, som det sidste ærede medlem holdt, holde mig mere til selve de foreliggende lovforslag.

De fire lovforslag, der er til behandling i tinget i dag, nemlig forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om folkepension, forslag til lov for Færøerne om invalidepension, forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om offentlig forsorg og forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. v., har alle det tilfælles, at de indeholder supplerende bestemmelser til gældende love, bestemmelser, som vil medføre, om de vedtages af det høje folketing, at sociallov-